

תת"ע 10096/06/18 - מדינת ישראל נגד פסח זוכובסקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10096-06-18 מדינת ישראל נ' פסח זוכובסקי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מטס-לוי

המאשימה

נגד

פסח זוכובסקי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 28.3.18, הודעת תשלום קנס, בגין קיפוח זכות המשתמשים בדרך (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: **מאז שפתחו את כביש 20 אני נוסע בכביש הזה ובאותה דרך. יש לי עסק בתל אביב ואני נוסע שם. חייבים לעבור את הגשר של דב הוז ונכנסים לאט לאט לכביש של וולפסון וזה בקו מקוקו אני לא נכנס למקום שאסור. לאט לאט נכנסתי. כך אני עושה בערך כמעט 15 שנה. אחרי היה מונית שגם רצתה להיכנס כי לה יש נתיב בכביש המהיר, גם היא רצתה לנסוע לוולפסון, כך שלא עיכבתי אותה".**

ביום 3.10.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ רביד דינסמן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 28.3.18, בסמוך לשעה 09:15, נהג הנאשם ברכב בכביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו למחלף וולפסון ובסמוך לתמרור 815 המסומן במקום, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא בולם בחוזקה ואז, סוטה מנתיב הנסיעה ישר, שהיה פנוי, אל עבר נתיב היציאה למחלף וולפסון, שהיה עמוס בכלי רכב, תוך שהוא גורם למונית שנסעה מאחוריו, לבלום וכן לרכב נוסף, שנסע בנתיב היציאה למחלף, לבלום גם הוא, שכן הנאשם, נכנס לנתיב לפניו.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, תוך שמירה על קשר עין עם הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "היה מקום, נכנסתי ביניהם, אני נכנסתי פשוט".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, באותו מסלול בו הוא נוהג מזה 15 שנים ובאותו האופן - נכנס למחלף וולפסון, אחרי מחלף דב הוז, הנמצא במרחק של 800-900 מטרים. במועד העבירה, הבחין בשוטרים העומדים במקום, א, נכנס במקום בו היה קו מקוקו. לטענתו, הבחין ברכב, אך אינו בטוח שמדובר במונית ואם אכן הייתה זו מונית, הרי שיש לה נתיב מיוחד לתחבורה ציבורית.

הנאשם נשאל והשיב כי לא הביא את אשתו למתן עדות, כי לא חשב שזה נחוץ.

הנאשם טען כי השתלב בנתיב היציאה למחלף וולפסון, כ-150 עד 200 מטרים לפני המחלף וכי ניסה להשתלב עוד קודם, ללא הצלחה, בשל עומס התנועה במקום. עוד טען הנאשם, כי אם היה מנסה להשתלב בסוף טור כלי הרכב, היה עוצר ומפריע לתנועה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, נתיב נסיעת הנאשם והאופן בו נהג, הנקודה בה בחר להשתלב בנתיב היציאה למחלף וולפסון וכיצד הפריע לכלי הרכב בנתיב. העד הקפיד על שמירת קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו ותיעד תגובתו בדו"ח. בחקירתו הנגדית, מסר העד, כי הנאשם יכול היה להשתלב בנתיב כק"מ לפני כן ולא בסמוך כל כך לתמרור 815.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן הנאשם בחר שלא לחקור אותו לגופה של עבירה, על אף הסברים חוזרים ונשנים מבית המשפט, כמפורט בפרוטוקול.
3. גרסת הנאשם תומכת, לטעמי, בגרסת המאשימה. הנאשם העיד כי הוא מכיר היטב את המקום ונוסע באותו מסלול כ-15 שנים. מכאן, כי היה עליו להשתלב בנתיב היציאה למחלף וולפסון, מיד עם הגיעו לנתיב האמור ולא להמשיך בנסיעה בנתיב המורה על נסיעה ישר, שהיה פנוי אותה עת ואז, לסטות ולקפח זכותם של נהגים אחרים, הממתינים לתורם להשתלב בנתיב.
4. בנסיבות המתוארות בדו"ח, אין כל נפקות לטענת הנאשם, לפיה, השתלב בנתיב, במקום בו לא סומנו קו רצוף או שטח הפרדה ודי בכך כי עקף כלי רכב אחרים בנתיב, כאמור לעיל.

5. הנאשם אומנם טען כי ניסה להשתלב עוד קודם לכן, אך טענה זו, נשמעה לראשונה רק בדיון ההוכחות ובעת הכפירה, לא היה לה זכר.

6. הנאשם נמנע מלהביא לעדות את אשתו, שנסעה עמו ברכב והימנעותו תיזקף לחובתו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, במעמד הצדדים